

UZASADNIENIE

wyroku z 15 pa ździernika 2019 roku

Powódka K. S. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od (...) z siedzibą w D. kwoty 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 337,60 zł, według podanego spisu kosztów.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż posiada względem pozwanego wierzytelność przysługującą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie EWG nr 295/91, z tytułu odwołania lotu z 31 lipca 2018 r. z L. do W. o nr (...), realizowanego przez pozwanego przewoźnika. Powódka podniosła, iż pomimo podjęcia próby polubownego rozwiązania sporu, pozwany nie uznał roszczeń (pozew, k. 3-4v).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) z siedzibą w D. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany podniósł zarzut braku zasadności roszczenia ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności wyłączających odpowiedzialność przewoźnika, to jest odwołania lotu ze względu na złe warunki atmosferyczne w godzinach poprzedzających sporny lot, w wyniku czego samoloty nie dostawały pozwoleń na start, co stanowiło okoliczność od pozwanego niezależną – nadzwyczajną, której nie mógł zapobiec i uniknąć, tym samym nie rodziło pod stronie pasażera prawa do odszkodowania w przypadku odwołania lotu. Nadto, pozwany zakwestionował roszczenie w zakresie żądania zasądzenia odsetek za okres wcześniejszy niż data doręczenia stronie odpisu pozwu (odpowiedź na pozew, k. 12-14).

S ąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. posiadała rezerwację na lot z L. do W. o nr (...) w dniu 31 lipca 2018 r. realizowany przez (...) z siedzibą w D.. Lot został odwołany (okoliczności bezsporne, nadto potwierdzenie rezerwacji, k. 6).

Pismem z 3 października 2018 r., nadanym 5 października 2018 r., powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 250 euro tytułem odszkodowania za odwołany lot nr (...) z 31 lipca 2018 r., w terminie 7 dni, na wskazany numer rachunku bankowego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (okoliczności bezsporne, przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, k. 8-8v).

Powyższy stan faktyczny S ąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, S ąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których S ąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

S ąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawę prawną dochodzonego przez powódkę żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i. zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii. zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...). zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów,
- b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów,
- c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

W ramach przedmiotowego postępowania, fakt odwołania lotu nr (...) z 31 lipca 2018 r., z L. do W., został przyznany przez pozwanego, który nie kwestionował również posiadania rezerwacji jak i stawienia się na odprawę powódki. Nie budziło przy tym wątpliwości, że przedmiotowy lot miał charakter wspólnotowy, a odległość liczona metodą po ortodromie, pomiędzy lotniskiem w L., a portem lotniczym w W. wynosiła mniej niż 1.500 kilometrów.

W tym miejscu stwierdzić należy, że odwołanie lotu nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego. W motywie czternastym Rozporządzenia wskazano, że nadzwyczajne okoliczności mogą w szczególności zaistnieć w przypadku destabilizacji politycznej, warunków meteorologicznych uniemożliwiających dany lot, zagrożenia bezpieczeństwa, nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu oraz strajków mających wpływ na działalność przewoźnika.

Na zaistnienie takich właśnie okoliczności powoływał się w niniejszej sprawie pozwany, wskazując, że przyczyną odwołania rejsu były niekorzystne warunki atmosferyczne w godzinach poprzedzających sporny lot, w wyniku czego samoloty nie dostawały pozwoleń na start.

Niemniej jednak twierdzenia pozwanego nie zasługują na uwzględnienie, albowiem nie przedstawił on żadnych miarodajnych środków dowodowych, z których wynikałoby, że samolot dedykowany do wykonania rejsu nr (...) w dniu 31 lipca 2018 r. na trasie z L. do W., nie dostał pozwolenia na start ze względu na okoliczność, że warunki atmosferyczne nie były wystarczające, a nadto na skutek złych warunków atmosferycznych w godzinach poprzedzających planowy lot. Pozwany jako przewoźnik dysponuje dokumentami, w których wskazane są ewentualne odmowy udzielenia zgody na start wydane przez kontrolę ruchu lotniczego. Takie ograniczenia wprowadzone przez kontrolę lotów wiążą pozwanego jako podmiot wyłącznie korzystający z lotniska i uzasadniają wystąpienie nadzwyczajnej okoliczności po stronie przewoźnika. Zatem jeżeli pozwany dysponował dowodami uzasadniającymi wystąpienie nadzwyczajnych

okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność i nie złożył ich we właściwej formie we właściwym czasie, pomimo takiej możliwości, to obecnie musi ponieść tego negatywne konsekwencje. Przedłożenie przez pozwanego jedynie wydruku raportu pogodowego, który zawiera jedynie wyniki pomiarów określonych zjawisk pogodowych i wskazuje, że w dniu 31 lipca 2018 r. na lotnisku w L. o określonych godzinach występowały określone zjawiska atmosferyczne nie może zastępować postępowania dowodowego, ani zwalniać przewoźnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających zaistnienie przywołanych okoliczności, wykazania racjonalności podjętych działań oraz ich wpływu na zakłócenie lotu. Na ich podstawie nie sposób ustalić, że lot o nr (...) w dniu 31 lipca 2018 r. nie mógł się odbyć o planowanym czasie.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że z treści przedłożonego raportu wynika, że w godzinach porannych panowały niekorzystne warunki atmosferyczne, tj. sztorm, ulewy, zaś o godzinie 11:55 w której miał się odbyć planowy start samolotu dedykowanego do wykonania rejsu (...), warunki atmosferycznie były dobre.

Niewątpliwym jest, że ciężar udowodnienia przesłanek wyłączających odpowiedzialność spoczywał na pozwanym, co poza regulacją kodeksową wynika wprost z rozporządzenia nr 261/2004. Za dowód w tym zakresie nie sposób również uznać Listy Nadzwyczajnych Okoliczności, która stanowi otwarty i niewiążący katalog zarówno dla krajowych organów wykonawczych jak i sądów. Jest ona dokumentem jedynie informacyjnym, niewyrażającym wiążącej opinii Komisji Europejskiej, lecz może stanowić pewną wskazówkę interpretacyjną przy ocenie zaistniałego zdarzenia. Nie może natomiast zastępować postępowania dowodowego, ani zwalniać przewoźnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających zaistnienie przywołanych okoliczności, wykazania racjonalności podjętych działań oraz ich wpływu na zakłócenie lotu. Podkreślenia wymaga, że lista ta nie stanowi wyczerpującego katalogu wszystkich możliwych zdarzeń, a organy krajowe mają obowiązek rozpatrzenia każdej sprawy indywidualnie celem stwierdzenia, czy zaistniały tego typu okoliczności.

Zdaniem Sądu, pozwany nie wykazał również, że podjął wszelkie starania, aby zminimalizować pasażerom negatywne skutki zaistniałego zdarzenia w postaci odwołania lotu. Przewoźnik lotniczy winien bowiem podjąć działania zmierzające do usunięcia ewentualnej przeszkody w świadczeniu usług pasażerskich za pomocą środków mieszczących się w ramach jego faktycznych i prawnych możliwości.

W ocenie sądu pozwany w zasadzie ograniczył się do samych twierdzeń zawartych w odpowiedzi na pozew, które zostały nie poparte żadnymi miarodajnymi dowodami. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku sygn. akt I ACa 1320/11). Dowody przedstawiane muszą być nadto adekwatne do okoliczności, na które zostały powołane.

W rezultacie pozwany nie udowodnił, że w analizowanym przypadku miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności”, które zwalniałyby go od odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004 r. W związku z niezgłoszeniem przez stronę innych zarzutów mających na celu wykazanie niezasadności powództwa Sąd uznał, że powódce należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt a Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku, w objętej pozwem wysokości 250 euro tytułem odszkodowania za opóźnienie samolotu o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

Uzasadnione było także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w spełnieniu wskazanego świadczenia. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności terminu takiego nie zakreśla art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno to nastąpić. W konsekwencji odwołać należało się tu, do dyspozycji art. 455 k.c., który określa termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela.

Dla ustalenia daty, od której pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia na rzecz powódki – i tym samym daty, od której powódce należą się odsetki – kluczowe zatem było ustalenie, czy powódka skutecznie wezwała pozwanego do zapłaty. Powódka przed wytoczeniem powództwa wzywała pozwanego do zapłaty, ale nie przedstawiła dowodu na to, kiedy pozwanemu doręczono przedmiotowe wezwanie. W związku z tym Sąd przyjął, że pozwany dopiero z chwilą doręczenia mu odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 1 sierpnia 2019 r., został skutecznie wezwany do zapłaty. Sąd uznał, że pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia od 1 września 2019 r., bowiem w wezwaniu do zapłaty sama powódka określiła pozwanemu termin 30 dni na spełnienie świadczenia. W tej sytuacji roszczenie stało się wymagalne po upływie wskazanego terminu. Od tego dnia należało zatem zasądzić odsetki, oddalając roszczenie odsetkowe w pozostałej części jako niezasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd wydał w pkt 3 wyroku, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, iż pozwany nie ostał się ze swą obroną w jakimkolwiek zakresie, zobowiązany jest do zwrotu powódce kosztów procesu. W niniejszym postępowaniu na koszty, jakie poniosła powódka składają się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w wysokości 270 zł ustalona na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 317 zł. Dalej idące żądanie powódki Sąd oddalił, uznawszy, że wydatki na przesyłki pocztowe poczynione w toku postępowania, nie zostały wykazane.

W., dnia 6 listopada 2019 r.

sędzia M. R.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.